

Spørgsmål 54:

Den våbenmæssige sammensætning af det danske forsvar svarer stort set til, hvad langt større nationer opererer med. Hvornår er der sidst foretaget en samlet, dansk vurdering af den våbenmæssige sammensætning i forhold til de geografiske og mandskabsmæssige forudsætninger for et dansk forsvar (fartøjstyper, kampvogne og andre typer af rullende materiel, fly, raketter m. v.)?

Hvad er i givet fald indholdet af denne analyse?

Svar:

I forbindelse med det i 1966 indgåede fornyede forsvarsforlig overvejede forsvarsstyrelsen sammensætningen af dansk forsvar og konkluderede, at den ved forsvarsloven af 1960 fastsatte sammensætning af forsvaret burde bibeholdes. Den daværende regering fandt da heller ikke grund til at foretage ændring af loven.

Manglende muligheder for at foretage en egentlig, fællesværens langtidspanlægning af mere detaljeret karakter i forsvarsstaben har bevirket, at større selvstændige studier ikke siden har været foretaget. Imidlertid foretager forsvarsstyrelsen fortløbende i forbindelse med behandlingen af de årlige planer for materielanskaffelser en prioritering af disse, ikke blot ud fra kravet om at gennemføre den mest rationelle udnyttelse af de til rådighed stillede midler, men i høj grad også med henblik på opnåelsen af den bedst muligt afbalanceret styrkemålene værnene imellem.

Jeg kan yderligere nævne, at chefen for NATOs Nordregion i december 1968 har udsendt en studie, hvori bl. a. anføres: „Truslen mod Østersøområdet kan bedst imødegås ved koordineret anstrengelse fra vore tre værn, hvis operationer er indbyrdes afhængige“. Hovedprincipperne i denne studie er tiltrådt af forsvarschefen.

Omend den nuværende sammensætning af det danske forsvar fortsat kan anses for afbalanceret, vil den hastige tekniske udvikling samt ovennævnte krav om en rationel udnyttelse af de økonomiske midler nødvendiggøre en egentlig national fællesværens langtidspanlægning, der på det militære plan er forudsat udført i forsvarskommandoen.

Spørgsmål 55:

Under indtryk af ministerens mundtlige redegørelse vedrørende Warszawapagtlandenes militære udvikling i Østersøområdet bedes ministeren oplyse, hvordan den tilsvarende udvikling har været inden for det vesttyske forbundsværns Østersøstyrker.

Svar:

Der har i perioden fra 1966 til 1968 fundet en mindre udbygning sted af de vesttyske flådestyrker. Der er tilgået den vesttyske flåde et antal enheder, og samtidig er skibe af ældre type udskiftet. Der var således i 1966 af større enheder 10 destroyere og i 1968 8. Herudover er der tilgået den vesttyske flåde 6 fregatter. Antallet af undervandsbåde er forøget med 1 fra 8 til 9, og antallet af minestrygere er forøget fra 57 til 67. Der har fundet en forøgelse sted af landgangsfartøjer fra 6 til 16. Antallet af motortorpedobåde er uændret 45.

Der er ikke i den forløbne periode sket nogen ændring i antallet af fly, der er stillet til rådighed for forsvaret af Østersøområdet.

Spørgsmål 56:

I fortsættelse af samrådet med ministeren bedes ministeren endelig oplyse, om ministeren vil være indstillet på, til udvalgets videre arbejde, at gennemføre den i spørgsmål 54 omtalte analyse.

Svar:

Som jeg har nævnt i min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 54, foretages der af den militære ledelse løbende vurderinger af den våbenmæssige sammensætning af forsvaret i forbindelse med behandlingen af de årlige planer for materielanskaffelser.

Jeg har endvidere peget på, at der i den foreslåede forsvarskommando vil blive skabt mulighed for gennemførelse af en egentlig national fællesværens langtidspanlægning. Betingelserne herfor er på grund af den nuværende forsvarsstabs sammensætning ikke til stede i dag.

Såfremt den af udvalget efterlyste samlede, danske vurdering af den våbenmæssige sammensætning i forhold til de geografiske og mandskabsmæssige forudsætninger for et dansk forsvar skal gennemføres, vil der blive tale om et operationsanalytisk arbejde af meget omfattende karakter. For at kunne